

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/243/2015
Identifikačné číslo spisu: 8113220113
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8113220113.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne F. Q., bývajúcej v U., proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Daniela Blyšťana s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C 182/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 5.novembra 2014 sp.zn. 3Co 185/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov rozsudkom z 12. marca 2014 č.k. 10C 182/2013-144 návrh na prerušenie konania zamietol, zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval vo svojom rozhodnutí (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“), a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 205,67 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení predovšetkým konštatoval, že v danom prípade bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom určenej lehote (§ 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Medzi účastníkmi bola uzatvorená poistná zmluva, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Súčasťou tejto zmluvy bolo aj dojednanie rozhodcovskej doložky, podľa ktorej všetky vzájomné spory z nej budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd žalobe vyhovel a v zmysle § 40 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. do rozhodnutia ústavného súdu vo veci vedenej pod sp.zn. II.US 382/2013 zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove rozsudkom z 5. novembra 2014 sp.zn. 3Co 185/2014 napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.) a žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky, mohla ju ako celok buď prijať alebo odmietnuť, pričom obsah tejto doložky bol žalovanou vopred pripravený. Žalovanou predložené listinné dôkazy nepreukazujú, že žalobkyňa si rozhodcovskú doložku individuálne vyjedнала. K námietke o prerušení konania uviedol, že konanie o sťažnosti žalovanej podanej na ústavnom súde nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods.1 písm. c/ O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že náhradu trov konania úspešnej žalobkyni nepriznal, pretože si ju neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolatelka,“) dovolanie. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnila tým, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (odňatie možnosti účastníka konať pred súdom), súčasne ako dôvod podaného dovolania uviedla ustanovenie § 241 ods.2 písm. b/ a c/ O.s.p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa považovala za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Odvolací súd sa podľa jej názoru nevysporiadal s podstatnou odvolacou argumentáciou, keď neuviedol v čom spočíva neprijateľnosť zmluvnej podmienky a nevyjadril sa ani k otázke individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky. Existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. videla dovolateľka aj v tom, že súdy nižších stupňov opomenuli svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. a nevykonali dokazovanie v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. Mala za to, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne a nešlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka sa nachádza v tzv. Osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré sa nachádzajú za textom VPP a táto bola jednoznačne formulovaná tak, že každý poistenec rovnako ako aj žalobkyňa v tomto prípade mala rovnocenné dve možnosti si toto dojednanie prijať, resp. neprijať. Výtýkala súdom, že nezohľadnili odstavce 19 Smernice 93/13/EHS týkajúci sa poistných zmlúv a dovolávala sa priameho účinku citovaného odstavca Smernice. Za tzv. inú vadu konania označila skutočnosť, že súd prvého stupňa vo výroku neuviedol dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku. Z týchto dôvodov žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 474/2014, 3 Cdo 99/2015, 3 Cdo 224/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.